

toen michèle hier de laatste keer was, had ze haar energetisch veld uitgemeten met een zeer specifieke waarde-as ze wou meten "in welke mate ze de beste, meest authentieke versie van zichzelf" was geweest de afgelopen tijd op dat moment resoneerde dat niet echt met mij, maar de laatste weken is dit wel het geval en gebruik ik dezelfde woorden

als mensheid hebben we de gewoonte veel op onze zintuigen te vertrouwen lang hebben we gedacht, dat de aarde vlak was en dat de zon rond de aarde draaide antoine de st expéry verwoordde het heel mooi, toen hij schreef *l'essentiel est invisible pour les yeux* (het essentiële is onzichtbaar voor onze ogen)

zo ook bekijken we ons leven lineair, met onze conceptie als beginpunt en onze door als eindpunt in de meeste religies wordt dit eindpunt (een stuk) verlengd in het hiernamaals, maar dat verandert op zich eigenlijk weinig aan onze perceptie, dat de dood het eindpunt is en dat is ook zo vanuit het standpunt van ons omhulsel, ons lichaam, bekeken

maar als je het bekijkt vanuit het standpunt van onze ziel bekijkt, wordt het duidelijk dat we hier over een cyclus, een kringloop, dienen te spreken, net zoals de meeste zaken in de natuur cycli zijn de ziel is een abstract begrip, vandaar, dat ik het voor mezelf de laatste weken als *permanent de beste, meest authentieke versie van onszelf zijn* heb gedefinieerd dit is de zowel de *alfa* als de *omega* van de cyclus, het begin en het einde meestal wordt deze eindfase pas na onze dood bereikt en de bedoeling van het project *les tours des miracles* is om deze mindset, van opnieuw permanent de beste, meest authentieke versie van onszelf te zijn, op een efficiënte manier tijdens ons leven te bereiken, net zoals boedha en jesus, en vele anderen na hen, hebben voorgedaan

de reden waarom we tijdens ons leven niet meer permanent de beste, meest authentieke versie van onszelf zijn, komt voornamelijk door het overlevingsinstinct van ons omhulsel, dat het leven als begrensd, lineair, eindig ... beschouwt deze beste, authentieke versie blijft evenwel altijd in ons aanwezig en kan nooit vernietigd worden, maar wordt tijdelijk *buitenspel* gezet in het boeddhisme spreken we over een sluier, in het christendom spreken we over de duivel, zonde, lijden ... maar intrinsiek wordt hetzelfde bedoeld je kan je de vraag stellen waarom dit lijden in ons leven is

ik denk, dat je hier best de parallel kunt maken met de *deep learning*, waarvan artificiële intelligentie gebruik maakt als je een zelfrijdende wagen wil bekomen, zijn alle mogelijke voorvallen leerrijk vanuit materieel standpunt gezien is een crash van een wagen een catastrofe, maar vanuit het standpunt van *deep learning* bevat dit incident een schat aan informatie

zo is het ook met onze handelingen, woorden en gedachten alles wordt in de harde schijf van het universum opgeslagen en maakt deel uit van het *deep learning* proces, zonder dat daar onderscheid wordt gemaakt over goeie of slechte date, alles is zinvol vanuit het standpunt van het leerproces als je zo naar jezelf en de omgeving begint te kijken, dan percipieer je dezelfde zaken op een heel andere manier, dan voorheen

dat heb ik ook gemerkt, nu ik mijn focus laat convergeren bij een mooi energieveld en divergeren, bij een energieveld in crisis/stress, waar ons omhulsel eigenlijk omgekeerd geprogrammeerd is vanuit het standpunt van het omhulsel is het zinvol om ons te focussen op een energieveld in crisis/stress, want zodoende kunnen we ons snel uit de voeten maken, als er een sabelandtijger klaar staat om ons aan te vallen dit laat ook toe om mijn chakra's continu open te zetten, waar ik ze vroeger dichtzette omdat de focus op een energieveld in crisis het risico inhoudt, dat we ons aanpassen aan dat energieveld en zodoende ook ons eigen energieveld in crisis brengen

de laatste dagen ben ik ook uitermate gefascineerd door de amplitude, zeg maar de spreidstand, van ons energieveld, ttz in welke mate we het minste, dan wel het meeste de beste, meest authentieke versie van onszelf zijn vooral jessie heeft een grote spreidstand, met een minimale waarde van 3, wanneer ze zich in *business mode* bevindt, en een maximale waarde van 8, wanneer ze yoga doet, slaapt (!) en wanneer ze floki *healt* zeer naïever wijs dacht ik, dat ik géén amplitude meer had, omdat ik uit *de business* was gestapt, maar toch heb ik ook een amplitude, weliswaar kleiner, die zich tussen de 4 en 7 bevindt

ik heb dan ook onze amplitude uitgemeten van mijn ervaring tijdens de bloedmaan van enkele dagen terug en die bevond zich tussen de 5,5 en 9 ik noem dit de hippie mindset/amplitude, want het is algemeen geweten, dat het nemen van *psychedelics*, zoals marihuana, lsd en paddo's de negatieve *vibes* afsnijden maar uiteraard kan deze amplitude ook bereikt worden zonder het innemen van psychedelica

ik had aan mijn onderbewustzijn gevraagd, wanneer ik in mijn *recente* verleden ooit nog zo'n amplitude/mindset gedurende een langere tijd had ervaren en ik herinnerde mij het verhaal over de *piz mezdi* van zo'n 10-tal jaren terug indertijd was ik wandelgids bij intersoc en de laatste dag kregen we vrijaf bij de meeste collega-monitoren werd deze vrije dag ingevuld met souvenir shoppen, terrasjes doen ... maar ik hield ervan om in de natuur te trekken en een bergtopje te doen ik had navraag gedaan bij collega-wandelgidsen en luk was bereid mij te vergezellen

eigenlijk had ik luk van deze tien dagen nauwelijks gesproken, ik wist enkel, dat hij aan het conservatorium klarinet had geleerd, maar vanaf het begin van de wandeling zat de *vibe* goed het einddoel van de wandeling was de *piz mezdi*, een topje van zo'n 3000 meter hoog, dat vlak achter het intersoc hotel van sankt moritz was gelegen het was een prachtige wandeldag, met aangename temperaturen en een deugdgoede zon, de vergezichten waren gevarieerd en ook het gezelschap van luk was zeer aangenaam

we waren dan ook blij de top te bereiken en het uitzicht op de achterliggende gletsjer was adembenemend, maar toen had de natuur nog een verrassing van formaat in petto vlak boven de gletsjer merkte ik een continue formatie van wolken op, net zoals er iemand er een rookmachine had geïnstalleerd uiteraard was dit verschijnsel fysisch te verklaren, door de zon en de gletsjer, maar voor ons voelde het toch op één of andere manier magisch aan van pure fascinatie en opwinding, zijn we dan beginnen *merci mezdi* zingen, een lied, dat we ter plaatse verzonnen en die spontaan in ons op kwam nu, zovele jaren later, heb ik deze gebeurtenis uitgemeten en ook tijdens deze gebeurtenis, zat de mindset continu in de hippie amplitude, zonder dat er daar één milligram alcohol, marihuana, of andere substantie aan te pas is gekomen

misschien is een eerste, logische tussenstap, dat ik continu met deze hippie mindset van *peace and love* rond loop, uiteraard zonder dat daar hulpmiddelen aan te pas zouden komen
hoe ongelooflijk zou dit al niet zijn
en hoe ongelooflijk onbevattelijk is het op dit moment, dat de mindset van boeddha en jesus, daar dan nog een grootteorde boven zit en naar de ziel convergeert ... ongelooflijk ... zoals eddy wally het ook zo mooi kon zeggen